

הינה קטינה ולכן אינה יכולה להצטלם בעירום. הוא ליגלג עליה. אמר שהוא מכיר את החוק ועוסק במישפטים. הוא אמר כי בכל מדינה נאורה מרשים לבעול נערות כבר מגיל 16. „כאן זה לא ערבי הסעודית“, ציין בבית-המישפט. „אייאפטר לדרוש ממני ללכת למיטה עם ספר-חוקים.“ צ' ב' קיבלה תשלום עבור שירותיה. הוא שילם לה שש פעמים, 300 שקל בכל פעם, וצילם אותה בעירום נעוץ מאוד. למרות שביקשה כי ישרוף את התמונות. המשיכה הקטינה לבוא לביתו ולקיים איתו

„רמת צילום נמוכה לסיפוק יצרים פרטיים“

יחסימין, ובאחת הפעמים גם חותה איתו בסרט פורנוגרפי. צחקה ונהנתה. כשנשאל גרנות מדוע שילם לה, אמר: „איני קדוש, כל זמן שזה משעשע אותי אני עושה זאת. אם בחורה אינה דורשת כסף, איני משלם.“

בית-המישפט הביע את דעתו כי צ' ב' היא נערה קלת-דעת ומושחתת למדי. כי היא קיימה כבר יחסים קודם לכן עם גברים אחרים. היא אמנם לא הסכימה להסרטה בוידאו, אולם היא הסכימה למגע מיני, מכיוון שנהנתה פיזית וכספית ממעשיה.

ד ניאל גרנות, צלם הפורנו, טען בבית-המישפט כי התכוון לשלוח את תמונות הנערות שצילם לקטלוג היוצא בגרמניה. הוא ניסה לשכנע את השופט כי צילומיו היו סוג חדש של אמנות, וחלק מהן היה שווה כ-20 אלף לירות לתמונה. הוא הסביר כי לצורך ההבדלה האירוסית הדרושה לתמונות, היה עליו לגרות את הנערות, ולכן עשה בהן מעשים מגונים, ואף הגיע איתן למגעים מושלמים, אך ורק למען המטרה האמנותית-מיסחית. הוא טען כי צילם את כל הנערות בסתר

„אמנות מסוג חדש בעלת ערך כספי גבוה“

במכשיר-וידאו, שניצב בחדר-הצילום, כדי למנוע בעתיד אפשרות של סחיטה מצד הנערות, העלויות להתלונן כי אנס אותן. השופט שמואל קווארט שמע את עדויותיהן של עשרות נערות, ראה אלפי תמונות-עירום שצולמו על-ידי הנאשם, וכן כמה וכמה סרטי וידאו, שצולמו גם הם על ידו. אחרי ששמע שעות ארוכות את עדותו של הנאשם וסיכומי סניגורו צבי לידסקי, קבע לבסוף השופט את מימצאיו. „רמתן של התמונות אשר צילם הנאשם לא התאימה לפירסום בקטלוג הגרמני, ולא הייתה לו כל כוונה לפרסמן שם. הוא

פיותיון לטייפונשות

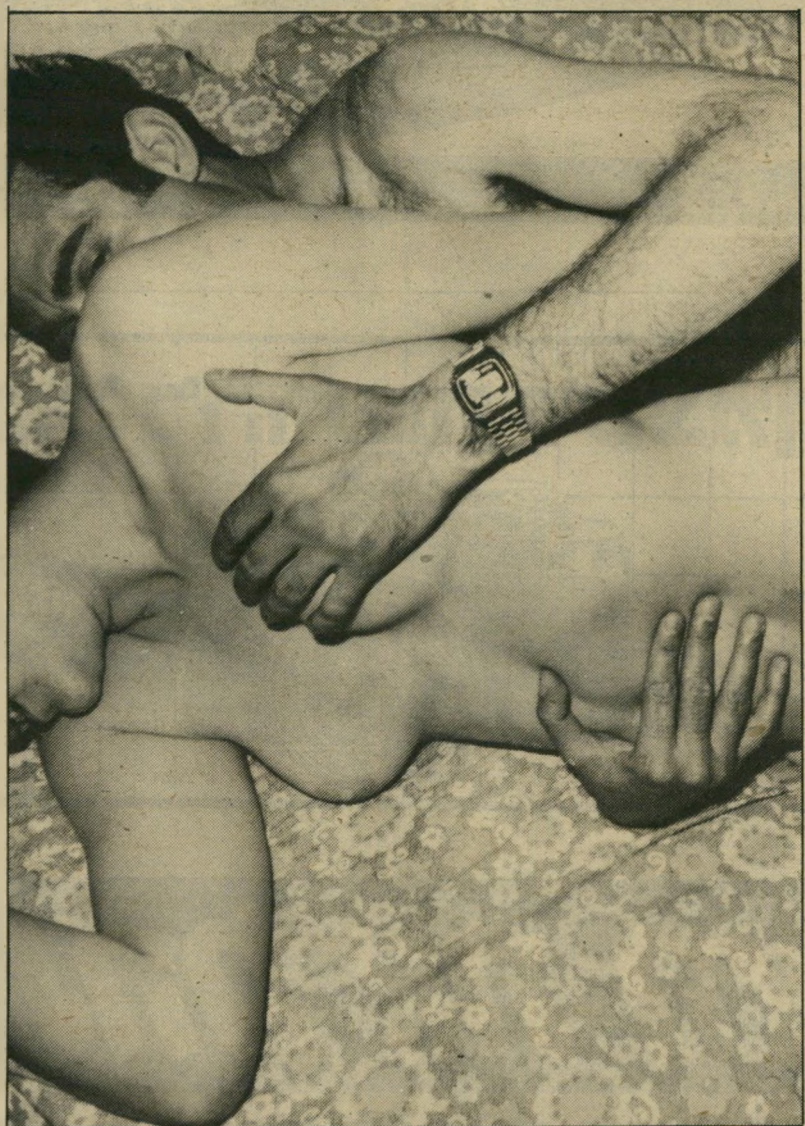
ח' הייתה גם היא קטינה בת 15. היא ביקרה אצל גרנות חמש פעמים בתוך חודש וחצי, ועברה את כל השלבים של צילומים, מגעים מגונים ובעילה מושלמת בהסכמתה. הוא שילם לה 200 שקל וטען, כי התמונות לא הצליחו. הוא כינה אותה: „חברה קטנה שלי.“

בחבלים למיטה

ה גיבורה האחת, אשר הצליחה לח' דור גם לליבו של גרנות, הייתה אשה גרושה בשם ב' ר', שהייתה חברתו כשנה וחצי, וחיתה איתו בדירתו במשך זמן זה. גם חלק זה של כתב-האשיוס מכיל הרבה צילומי-עירום ויחסימין. את הסרטים הי צלם, שצולמו בוידאו בשחור-לבן, כינה הצלם: „הפורנו הפרטי שלי.“

בין בני-הזוג התעוררו קטנות על רקע קינאתה החולנית של האשה. היא עזבה את הבית פעמים אחדות וחזרה אליו. באחת המריבות התלוננה במישטרה כי גרנות צילם אותה צילומי-עירום ללא ידיעתה, ואיים לשלוח אותם למעבידה ובני-מישפטחה. אחרי זמן מה, חזרה בה מתלוננתה זו.

אסף את אלפי תמונות-העירום באלבומים לשם סיפוק יצריו הפרטיים, ויצירת אוסף פורנוגרפי מלא,“ קבע השופט. השיטה שבה נקט הצלם כדי להשיג הבעה אירוסית בפניהן של המצולמות, הגדרה על-ידי השופט, כ„פתיון לטייפונשות“, שיטה שלא היה בה כל קשר לאמנות אלא באה לספק אך ורק את יצריו של הצלם.

השופט הרשיע את גרנות בכמה מעשים מגונים בקטינות, בבעילה קטינה, בהשגת צילומי עירום וסרטי-וידאו במירמה, וכן בכליאת-שווא של חברתו לחיים, והדחתה לעדות-שקר.

השופט הביע את דעתו על הנערות הרבות, אשר הגיעו למישרדו של צלם העירום, בעיקבות מודעה שהתפרסמה ב-עיתונות בקיץ 1981. לדעתו, היו רוב הנערות בעלות מוסר ירוד, תאבות כסף, וחלק גדול מהן נהנה מהיחסים המיניים עם הצלם, ולא התנגד להם כלל.

כך נהגה ת' א' (השמות המלאים נאסרו לפירסום על-ידי בית-המישפט). היא אנתה למודעה, הגיעה למישרד, וקיבלה את ה' מידע המוקדם, למרות שהביאה איתה בגד ים, הפשיט אותה גרנות נגד רצונה, וקשר על גופה את המיטפת שהחזיק לצורך זה. היא בכתה והוא המשיך לעשות בגופה מעשים מגונים נועזים יותר ויותר. כאשר המשיכה לבכות, ניסה לנחמה וניגב את דמעותיה. הוא אמר לה כי היא „ילדה חמודה“ וצילם אותה בעירום כעודה בוכיה. „זה סכסי אם היא בוכה“, הסביר בעדותו.

למיטה

ב ית-המישפט, שראה את תמונותיה של ת' א' ואת סרטי-הוידאו שהסרט ללא ידיעתה, ציין, כי על פניה ניכרו אותות מצוקה ועצבות, כי כנראה לא השגיחה שהמטפחות שקשר סביבה הנאשם הוסטו ממקומן וגילו את איבריה הנעוצים. היא עזבה את המקום בכבי.

צ' ב' הייתה קטינה בת 16, כאשר הגיעה אל הצלם. הוא צילם אותה, עשה בה מעשים מגונים וגם בעל אותה כמה פעמים. באחת הפעמים שיתף במישגל עוד נערה.

צ' ב' טענה כי סירבה להצטלם בעירום ואמרה זאת לגרנות. היא הסבירה לו כי

בעת המריבה האחרונה שלהם הזמין גרנות אמבולנס, מכיוון שהיא התעלפה ואיבדה את הכרתה. היא נלקחה לבית החולים, שם התלוננה שוב נגד גרנות. אך במשך שבוע זה, שבו הגישה את תלונתה, ישנה עם גרנות במיטחה, התעלסה איתו וצולמה במצלמתו.

היא טענה כי הוא כלא אותה בבית משך שבוע ואסר עליה לצאת, וכי הוא נהג לקשור אותה בחבלים למיטחה.

השופט קבע כי אינו מאמין שהיא נכלאה למשך שבוע בדירת-קרקע. שיש בה טלפון, ולא הצליחה להשתחרר או להזעיק את המישטרה, אך בהודאתו של גרנות היה סיוע לכך, כי הוא אמנם נהג לקשור אותה בחבלים כאשר יצא למכולת, אולם לטענתו עשה זאת מכיוון שהיא סבלה מסיטוים, והייתה נוהגת לפגוע בעצמה. בגלל הקשירה בחבלים, הורשע גרנות על כליאת-שווא. הוויכוח האחרון בין גרנות לתובע נסב על הקטנות שנתפסו אצל גרנות. הצלם ביקש כי בית-המישפט יחזיר לו את 150 הקאסטות המלאות סרטי ארוטיקה ופורנו, התובע התנגד ודרש את השמדתן.

תמונות כאלה

למאות ולאפים צילם גרנות ואסף באלבומים עביר כרס, הוא טען כי הן נועדו לפירסום בקטלוג בגרמניה, אך מומחים העידו כי רמתו נמוכה ואינה מתאימה לצורכי פירסום בחוץ לארץ.